

33 (1958) Nr. 6

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 13

A. TITEL

Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken;
New York, 10 juni 1958

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1958, 145. Zie ook *Trb.* 1959, 58.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1959, 58 (en de daarbij behorende verbetering).

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1964, 96.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1964, 96¹⁾, *Trb.* 1971, 85²⁾ en *Trb.* 1980, 27³⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel VIII, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Monaco ⁴⁾	2 juni 1982
Luxemburg ⁵⁾	9 september 1983
Costa Rica.	26 oktober 1987
Argentinië ⁶⁾	14 maart 1989

¹⁾ De Regering van Frankrijk heeft op 27 november 1989 de volgende bij de bekrachtiging van het Verdrag op 26 juni 1959 afgelegde verklaring ingetrokken:

“France declares that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under its national law.” (VN-vertaling)

²⁾ De Regering van Zwitserland heeft op 23 april 1993 de bij de bekraftiging op 1 juni 1965 afgelegde verklaring ingetrokken.

³⁾ De Regering van Israel heeft op 23 juni 1980 naar aanleiding van het door Jordanië bij de bekraftiging van het Verdrag gemaakte voorbehoud het volgende bezwaar gemaakt:

“The Government of Israel has noted the political character of the statement made by the Government of Jordan. In the view of the Government of Israel, this Convention is not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, the said declaration cannot in any way affect whatever obligations are binding upon Jordan under general international law or under particular conventions. Insofar as concerns the substance of the matter, the Government of Israel will adopt towards the Government of Jordan an attitude of complete reciprocity.”

⁴⁾ Onder de volgende verklaringen:

«Se référant à la possibilité offerte par l'article premier, alinéa 3, de la Convention sur la base de la réciprocité, la Principauté de Monaco appliquera la Convention à la reconnaissance et à l'exécution des seules sentences rendues sur le territoire d'un autre État contractant; elle appliquera en outre la Convention uniquement aux différends issus de rapports de droit, contractuels ou non contractuels, qui sont considérés comme commerciaux par sa loi nationale.»

⁵⁾ Onder de volgende verklaring:

«La Convention s'applique sur la base de la réciprocité à la reconnaissance et à l'exécution des seules sentences rendues sur le territoire d'un autre État contractant.»

⁶⁾ Onder de volgende verklaring:

“On the basis of reciprocity, the Republic of Argentina will apply the Convention only to the recognition and enforcement of foreign arbitral awards made in the territory of another Contracting State. It will also apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under its national law.

The Convention will be interpreted in accordance with the principles and clauses of the National Constitution in force or those resulting from modification made by virtue of the Constitution.” (VN-vertaling)

De Regering van *de Bondsrepubliek Duitsland* heeft op 21 december 1989 tegen deze verklaring het volgende bezwaar gemaakt:

“The Federal Republic of Germany is of the opinion that the second paragraph of the declaration of the Argentine Republic represents a reservation and as such is not only contradictory to Article I (3) of the Convention but is also vague and hence inadmissible; it therefore raises an objection to that reservation.

In all other respects this objection is not intended to prevent the entry into force of the Convention between the Argentine Republic and the Federal Republic of Germany.” (VN-vertaling)

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1964, 96¹⁾, *Trb.* 1971, 85 en *Trb.* 1980, 27²⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel IX, tweede lid, van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Cyprus ³⁾	29 december 1980
Ierland ⁴⁾	12 mei 1981
Indonesië ⁵⁾	7 oktober 1981
Joegoslavië ⁶⁾	26 februari 1982
Nieuw-Zeeland ⁷⁾	6 januari 1983
Uruguay	30 maart 1983
Haiti	5 december 1983
Guatemala ⁸⁾	21 maart 1984
Panama	10 oktober 1984
Maleisië ⁹⁾	5 november 1985
Canada ¹⁰⁾	12 mei 1986
Singapore ¹¹⁾	21 augustus 1986
China ¹²⁾	22 januari 1987
Burkina Faso	23 maart 1987
Kameroen	19 februari 1988
Bahrein ¹³⁾	6 april 1988
Peru	7 juli 1988
Dominica	28 oktober 1988
Antigua en Barbuda ¹⁴⁾	2 februari 1989
Algerije ¹⁵⁾	7 februari 1989
Kenya ¹⁶⁾	10 februari 1989
Lesotho	13 juni 1989
Guinee	23 januari 1991
Ivoorkust	1 februari 1991
Oeganda ¹⁷⁾	12 februari 1992
Letland.	14 april 1992
Bangladesh	6 mei 1992
Turkije ¹⁸⁾	2 juli 1992
Barbados ¹⁹⁾	16 maart 1993
Estonia.	30 augustus 1993
Saudi-Arabië ²⁰⁾	19 april 1994
Georgië	2 juni 1994
Mali	8 september 1994
Zimbabwe	29 september 1994
Senegal	17 oktober 1994
Portugal ²¹⁾	18 oktober 1994
Mongolië ²²⁾	24 oktober 1994
Venezuela ²³⁾	8 februari 1995
Litouwen ²⁴⁾	14 maart 1995
Bolivia	28 april 1995

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld zich gebonden te achten aan het Verdrag:

Djibouti	14 juni 1983
Slovenië	1 juli 1992

Kroatië	26 juli 1993
Slowakije ²⁵⁾	28 mei 1993
Bosnië-Herzegowina	1 september 1993
de Tsjechische Republiek ²⁵⁾	30 september 1993
De Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	10 maart 1994

¹⁾ De Regering van *Griekenland* heeft op 18 april 1980 medegedeeld het voornehmen te hebben gehad bij toetreding de volgende verklaring af te leggen:

“The present Convention is approved on condition of the limitations set forth in article 1(3) of the Convention.” (VN-vertaling)

Daar de Verdragsluitende Staten geen bezwaar tegen deze verklaring hebben gemaakt binnen de door de depositaris vastgestelde termijn van 90 dagen, wordt de verklaring geacht te zijn aanvaard.

De verklaring is van kracht geworden op 8 september 1980.

De Regering van *Oostenrijk* heeft op 25 februari 1988 het bij de toetreding tot het Verdrag op 2 mei 1961 gemaakte voorbehoud ingetrokken.

²⁾ De Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft op 5 mei 1980 medegedeeld dat in de akte van toetreding had behoren te worden vermeld dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland het Verdrag alleen toepast op de erkenning en tenuitvoerlegging van uitspraken gedaan op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Staat en dat deze verklaring ook had behoren te worden afgelegd namens Gibraltar, Hong Kong en het eiland Man, tot welke gebieden het Verdrag daarna werd uitgebreid.

Daar de Verdragsluitende Staten geen bezwaar hebben gemaakt binnen de door de depositaris vastgestelde termijn van 90 dagen, wordt de verklaring geacht te zijn aanvaard.

De verklaring is van kracht geworden op 8 september 1980.

³⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Republic of Cyprus will apply the Convention, on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State; furthermore it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under its national law.”

⁴⁾ Onder de volgende verklaring:

“In accordance with article I (3) of the said Convention the Government of Ireland declares that it will apply the Convention to the recognition and enforcement of arbitral awards made only in the territory of another Contracting State.”

⁵⁾ Onder de volgende verklaring:

“Pursuant to the provision of article I (3) of the Convention, the Government of the Republic of Indonesia declares that it will apply the Convention on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State, and that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the Indonesian Law.”

⁶⁾ Onder de volgende voorbehouden:

“1. The Convention is applied in regard to the Socialist Federal Republic of Yugoslavia only to those arbitral awards which were adopted after the coming of the Convention into effect.

2. The Socialist Federal Republic of Yugoslavia will apply the Convention on the reciprocal basis only to those arbitral awards which were adopted on the territory of the other State Party to the Convention.

3. The Socialist Federal Republic of Yugoslavia will apply the Convention [only] with respect to the disputes arising from the legal relations, contractual and non-contractual, which, according to its national legislation, are considered as economic.”

Op 28 juni 1982 heeft de Regering van Joegoslavië betreffende bovenstaande voorbehouden nog het volgende verklaard:

“.... the Government of Yugoslavia specified that the first reservation only constituted an affirmation of the legal principle of retroactivity and that the third reservation being essentially in accordance with article I (3) of the Convention, the word “only” was therefore to be added to the original text and note taken that the word “economic” has been used therein as a synonym for “commercial”.”

⁷⁾ Onder de volgende verklaringen:

“In accordance with paragraph 3 of article 1 of the Convention, the Government of New Zealand declares that it will apply the Convention, on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State.

Accession to the Convention by the Government of New Zealand shall not extend for the time being, pursuant to article X of the Convention, to the Cook Islands and Niue.”

⁸⁾ Onder de volgende verklaring:

“On the basis of reciprocity, the Republic of Guatemala will apply the above Convention to the recognition and enforcement of arbitral awards made only in the territory of another contracting State; and will apply it only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under its national law.” (VN-vertaling)

⁹⁾ Onder de volgende verklaring:

“.... the Government of Malaysia, in accordance with the provision of Article 1(3) of the Convention, declares that it will apply the Convention on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State. Malaysia further declares that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under Malaysian law.”

¹⁰⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Government of Canada declares, with respect to the Province of Alberta, that it will apply the Convention only to the recognition and enforcement of awards made in the territory of another Contracting State.

The Government of Canada declares that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of Canada.”

De Regering van Canada heeft op 20 mei 1987 de afgelegde verklaring als volgt herzien:

“The Government of Canada declares, with respect to the Province of Saskatchewan, that it will apply the Convention only to the recognition and enforcement of awards made in the territory of another Contracting State.

The Government of Canada declares that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the laws of Canada, except in the case of the Province of Quebec where the law does not provide for such limitation.”

Daar de Verdragsluitende Staten geen bezwaar tegen deze verklaring hebben gemaakt binnen de door de depositaris vastgestelde termijn van 90 dagen, wordt de verklaring geacht te zijn aanvaard. Deze herziene verklaring is van kracht geworden op 20 oktober 1987 en vervangt de verklaring afgelegd op 12 mei 1986.

De Regering van Canada heeft op 25 november 1988 het volgende gedeelte van de herziene verklaring ingetrokken.

“The Government of Canada declares, with respect to the Province of Saskatchewan, that it will apply the Convention only to the recognition and enforcement of awards made in the territory of another Contracting State.”

¹¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Republic of Singapore will on the basis of reciprocity apply the said Convention to the recognition and enforcement of only those awards which are made in the territory of another Contracting State.”

¹²⁾ Onder de volgende verklaring:

“1. The People’s Republic of China will apply the Convention, only on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of another Contracting State;

2. The People’s Republic of China will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of the People’s Republic of China.”
(VN-vertaling)

¹³⁾ Onder de volgende verklaringen:

“1. The accession by the State of Bahrain to the Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards, 1958 shall in no way constitute recognition of Israel or be a cause for the establishment of any relations of any kind therewith.

2. In accordance with Article 1 (3) of the Convention, the State of Bahrain will apply the Convention, on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of only those awards made in the territory of another Contracting State party to the Convention.

3. In accordance with Article 1 (3) of the Convention, the State of Bahrain will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of the State of Bahrain.”

De Regering van Israel heeft op 22 september 1988 tegen deze verklaring het volgende bezwaar gemaakt:

“The Government of the State of Israel has noted that the instrument of accession by Bahrain to the above-mentioned Convention contains a declaration in respect of Israel. In the view of the Government of the State of Israel, such declaration, which is explicitly of a political character, is incompatible with the purposes and objectives of this Convention and cannot in any way affect whatever obligations are binding upon Bahrain under general international law or under particular Conventions.

The Government of the State of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the State of Bahrain an attitude of complete reciprocity.”

¹⁴⁾ Onder de volgende verklaringen:

“In accordance with Article I, the Government of Antigua and Barbuda declares that it will apply the Convention on the basis of reciprocity only to the rec-

ognition and enforcement of awards made in the territory of another contracting state.

The Government of Antigua and Barbuda also declares that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the laws of Antigua and Barbuda.”

¹⁵⁾ Onder de volgende verklaring:

«Se référant à la possibilité offerte par l'article 1er, alinéa 3 de la Convention, la République algérienne démocratique et populaire déclare qu'elle appliquera la Convention, sur la base de la réciprocité, à la reconnaissance et l'exécution des seules sentences arbitrales rendues sur le territoire d'un autre État contractant, uniquement lorsque ces sentences auront été prononcées au sujet de différends issus de rapports de droit, contractuels ou non contractuels, qui sont considérés comme commerciaux par le Droit algérien.

¹⁶⁾ Onder de volgende verklaring:

“In accordance with Article I (3) of the said Convention the Government of Kenya declares that it will apply the Convention to the recognition and enforcement of arbitral awards made only in the territory of another contracting state.”

¹⁷⁾ Onder de volgende verklaring:

“The Republic of Uganda will only apply the Convention to recognition and enforcement of awards made in the territory of another Contracting State.”

¹⁸⁾ Onder de volgende verklaring:

“In accordance with the Article I paragraph 3 of the Convention, the Republic of Turkey declares that it will apply the Convention, on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another contracting State. It further declares that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under its national law.”

¹⁹⁾ Onder de volgende verklaringen:

“(i) In accordance with Article 1(3) of the Convention, the Government of Barbados declares that it will apply the Convention on the basis of reciprocity to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State.

(ii) The Government of Barbados will also apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not which are considered as commercial under the laws of Barbados.”

²⁰⁾ Onder de volgende verklaring:

“On the basis of reciprocity, the Kingdom declares that it shall restrict the application of the Convention to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of a Contracting State.”

²¹⁾ Onder de volgende verklaring:

“Within the scope of the principle of reciprocity, Portugal will restrict the application of the Convention to arbitral awards pronounced in the territory of a State bound by the said Convention.” (*VN-vertaling*)

²²⁾ Onder de volgende verklaring:

“1. Mongolia will apply the Convention, on the basis of reciprocity, to the recognition and enforcement of arbitral awards made only in the territory of another Contracting State.

2. Mongolia will apply the Convention only to differences arising out of legal

relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of Mongolia.” (*VN-vertaling*)

²³⁾ Onder de volgende verklaringen:

“(a) The Republic of Venezuela will apply the Convention only to the recognition and enforcement of foreign arbitral awards made in the territory of another Contracting State.

(b) The Republic of Venezuela will apply the present Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under its national law.” (*VN-vertaling*)

²⁴⁾ Onder de volgende verklaring:

“[The Republic of Lithuania] will apply the provisions of the present Convention to the recognition of arbitral awards made in the territories of the Non-Contracting States, only on the basis of reciprocity.”

²⁵⁾ Onder handhaving van de door Tsjechoslowakije bij de ondertekening afgelegde en bij de bekrachtiging bevestigde verklaring (zie *Trb.* 1974, 96).

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1964, 96.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1971, 85 en *Trb.* 1980, 27¹⁾.

De bepalingen van het Verdrag zijn in overeenstemming met artikel X toepasselijk verklaard

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

de Caymaneilanden ²⁾	}	26 november 1980
Belize ²⁾		(per 24 februari 1981)

Guernsey ³⁾	19 april 1985
	(per 18 juli 1985)

¹⁾ Zie rubriek F, noot 2 van dit Tractatenblad.

²⁾ Onder de volgende verklaring:

“... The Government of the Cayman Islands and the Government of Belize will apply the Convention, in accordance with article I, paragraph 3, thereof, only to the recognition and enforcement of awards made in the territory of another Contracting State.”

³⁾ Onder de volgende verklaring:

“.... the Convention will be applied in respect of Guernsey, in accordance with Article 1, paragraph 3 thereof, only to the recognition and enforcement of awards made in the territory of another Contracting State.”

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1958, 145, *Trb.* 1959, 58, *Trb.* 1964, 96, *Trb.* 1971, 85 en *Trb.* 1980, 27.

Voor het op 24 september 1923 te Genève tot stand gekomen Protocol betreffende arbitrage-clausules zie ook *Trb.* 1996, 11.

Voor het op 26 september 1927 te Genève tot stand gekomen Verdrag nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken zie ook *Trb.* 1996, 112.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook *Trb.* 1987, 114.

Uitgegeven de *achttiende* januari 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

H. F. DIJKSTAL